DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX. ZATURDAG den 26sten MEI, 1821. N. 21.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by William Lee, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

PUBLICATIE.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbŷnacht in dienst van Zŷne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die dezen zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal wŷ noodig geoordeeld hebben aangaande het vast liggen en in zekerheid houden van Canos en dergelŷke vaartuigen nadere veranderingen, overeenkomstig de tŷds omstandigheden, te maken.

Zoo is het dat, bŷ alteratie en ampliatie der Gouvernements publicatie dd. 22sten December 1810 welke eenige bepalingen ten deze inhoudt, en mede by renovatie van sommige punten daarvan in zoo ver dezelve bŷ deze niet veranderd of ingetrokken worden, goedgevonden en verstaan is te gelasten zoo als hierbŷ wordt gelast:

1.—Dat de Visschers niet verzuimen hunne passen als naar gewoonte aan de hoofdwacht te vertoonen alvorens zich buiten de haven te begeven.

2.—Dat geene Cano, Pont, Schuit, Boot of dergelŷke na zons ondergang en voor zons opgang de zoogenaamde Kreek of het binnen water tusschen het Rif en de overzŷde der haven zal mogen in en uitvaren of zich op dat binnen water zal mogen laten vinden, op pœne van te zullen worden aangehaald en geconfisqueerd, behoudens aan den Raad Fiscaal zoodanige actie als dezelve zal vermeenen hem tegen de zich daarin bevonden wordende personen te competeren.

3.—Dat er eene wacht zal geplaatst worden op het Rif om tegen de overtreding van het zoo even vermelde verbod te waken, dewelke niet alleen alle Canos, Ponten, Schuiten of Booten die na zons ondergang of voor zons opgang het gezegde binnenwater willen in of uit varen of aldaar gevonden worden, zal aanhalen, maar zelfs op dezelve vuren zal, indien men niet dadelŷk op het aanroepen der wacht zich bŷ dezelve mogt begeven.

4.—Dat geene Ponten, Canos, Schuiten of Booten op het strand van het gezegde binnen water mogen vernachten, maar wel integendeel, met zons ondergang, van dat binnen water in de haven moeten worden gebragt, ter plaatse alwaar de eigenaren mogten verkiezen.

5.—Dat geene Canos, Booten, Schuiten of Ponten, des nachts langs het strand van Pietermaaÿ en van het binnenwater tusschen de gemelde plaats en Scharlo zullen mogen gehouden worden; maar zullen de eigenaren daarvan dezelve, of in de haven moeten brengen, of, voor het wacht schot des avonds te half negen ure, aan het einde van het gemelde binnen water aan den zoogenaamden Dam op strand moeten halen, om aldaar tot aan zons opgang te blŷven, en waarbŷ eene Schildwacht zal worden geplaatst.

6.—Dat het eerste gedeelte der hiervoren gemelde Gouvernements publicatie gehouden wordt voor vervallen, en de verdere inhoud derzelve, ten aanzien der verpligtingen van de Planters zoo mede betreffende pœnaliteiten op dezelve en alle andere personen, in vigeur blŷft en toepaslŷk wordt gemaakt op de overtreders van de vierde, vŷfde en zesde afdeeling dezer; terwŷl de District Meesters zich moeten belasten met het onderzoek waarmede de Land drosten zyn belast geweest.

Gedaan op Curaçao den 22sten Mei, 1821, het achtste jaar van Zŷner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zŷne Excellentie.

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato ut supra, en aan de Overzŷde, op Pietermaaÿ en Scharlo den dag daarop volgende.

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbŷnacht in dienst van Zŷne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c &c.

Allen den genen die deze zullen zien ofte hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat wŷ, ter facilitering der werkzaamheden, betrekkelŷk tot de reparatien van de publieke wegen op dit Eiland, hebben goedgevonden en verstaan, den Heer J. W. G. Jutting, als commissaris over die werkzaamheden te benoemen, met bepaling echter dat deszelfs directie zich niet verder zal uitstrekken dan van de plantagie Planters Rust, bekend onder den naam van Roode Weg, tot aan de plantagie Coraal; wordende dus allen ende een iegenlŷk gelast den voornoemden Heer J. W. G. Jutting in die kwaliteit te erkennen en naar behooren te respecteren.

Gedaan op Curaçao den 4den Mei 1821, het achtste jaar van Zŷner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zŷne Excellentie,

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, dato utsupra.

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Den 18den Mei 1821.

GOUVERNEMENTS WISSELS.

DE Raad Contrarolleur der Financien, zal op autorisatie van Zyne Excellentie P. R. Cantz'laar, Gouverneur dezes en onderhoorige eilanden, enz. enz. enz. by inschryving aan de meestbiedende verkoopen: Wisselbrieven in Hollandsch Courant, ten bedrage van 3800 Pezos van Achtten, voor Militaire tractementen en soldyen over de maand Mei, te trekken door Zyne Excellentie den Gouverneur voornoemd, op, en betaalbaar by het Ministerie voor het Publieke Onderwys, de Nationale Nyverheid en de Kolonien in 'sGravenhage, alle op twee maanden na zigt.

De betaling voor de te verkoopene Wissels zal moeten geschieden de eene helft in zilver of klein geld, en de andere in bewyzen van enkelde Johannissen.

De inlevering der Billetten van inschryving zal plaats kunnen hebben van heden af, tot uiterlyk op den 1sten der volgende maand Juny voor 12 ure, terwyl het antwoord op dezelve den 2den daaraanvolgende zal gegeven worden.

De Raad Contr. der Fin. voornoemd,

NUBOER.

Fiscaal's Kantoor, den 25sten Mei 1821.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 18, en

De Ronde Broden 19 oncen.

Op pœne als by publicatie is gestatueerd.

Per order van den Raad Fiscaal,

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

PUBLICATIE.

PRESIDENT en Raden van Civiele en Crimineele Justitie over Curaçao en onderhoorige eilanden.

Doen te weten:

Alzoo ter onzer kennis gekomen is, dat vele belanghebbenden in het begrip verkeren, als of de termynen op de appellen by art. 7 der Publicatie van het gewezen staatsbewind van den 12den Mei 1803 bepaald, als nog dezelfden zouden zyn gebleven.

En alzoo dit begrip erroneus wordende bevonden zoodanige persoonen, welke van eenige vonnissen van dezen Raad, mogten willen appelleren van het effect van het hier by de wet toegekende regt van appel, zoude kunnen priveren.

Hebben wy goed gevonden en verstaan aan alle belanghebbenden kennis te geven, gelyk geschiedt by deze:

Dat het de vaste opinie van dezen Raad is, dat alle appellen van denzelven aan het Hoog Geregtshof in 's Hage, binnen den tyd van *negen maanden*, na het kennelyk geslagen vonnis, moeten worden vervolgd by dagvaarding, het zy aan de geappelleerde party of aan den Heer Procureur Generaal geëxploicteerd.

En dat wy de noodige maatregelen hebben genomen, om Zyner Majesteits decisie te provoceren, binnen welken tyd, boven de gezegde negen maanden, van de aan den Heer Procureur Generaal geëxploicteerde dagvaarding alhier zal moeten blyken, alvorens de fatalia kunnen gehouden worden, te zyn verloopen.

Aldus gedaan in onze gewone Raadsvergadering, den derden Mei van het jaar onzes Heeren achttien honderd één en twintig, en van 's Konings regering het negende.

President en Raden voornoemd,

(w. g.) D. SERRURIER, vt.

Ter ordonnantie van dezelven,

(w. g.) H. R. HAYUNGA, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in Willemstad op Curaçao den 17den der gemelde maand.

(w. g.) H. R. HAYUNGA, Sec.

Den 18den Mei 1821.

DE ondergeteekende als gesurrogeerde Executeur over den Boedel en Nalatenschap van wylen den Heer Moses C. Henriques, Jr. zal den 4den der aanstaande maand by publieke opveiling doen verkoopen, de volgende effecten als:

Een Huis en Erve, staande en gelegen in de Willemstad, in de Heere Straat, No. 36.

Een Huis en Erve, staande en gelegen alhier in de Willemstad, in de Prince Straat of Achter de Muur, No. 262

Als mede een Huis, staande en gelegen buiten de Steene Pads Poort, No. 112.

De verkoop konditien zyn te bevragen by den ondergeteekenden, en de voornoemde Huizen zyn te bezien acht dagen voor den verkoop dag.

J. L. PENHA.

THEATRE.

DE Werkende Leden, of Amateurs, van de Liefhebberij Komedie, onder den zinspreuk van "*On fait ce qu'on peut, et pas ce qu'on veut,*" brengen mits dezen ter kennisse van de Heeren Leden Intekenaren, dat zy op aanstaande Maandag den 4den Juny een aanvang zullen maken, door de representatie

VAN

LE MEDECIN MALGRE LUI.

Blyspel.—In drie Bedrijven.

GEVOLGD DOOR HET NA STUKJE,

LE SOURD ET LE BEQUE.

Blijspel.—In een Bedrijf.

Zullende de Deuren geopend worden te zes uren, en de Scherm geligt te zeven uren. De Billetjes met Designatie van de plaatsen der Leden en Dames, volgens loting, zullen by tyds, vóór den Speeldag worden toegezonden. De Billetjes voor Bezoekers, zullen by de Directeurs te bekomen zyn, tot ten minste een uur voor het openen der deur, zullende daarna, geen Billetjes voor de zoodanige te verkrygen zyn.

NB.—De Leden die als nog niet voldaan hebben aan hun Entré Geld en Contributie, worden indachtig gemaakt aan het Artikel 20 van het Reglement.

Den 25sten Mei 1821.

Den 25sten Mei, 1820.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP aanstaanden Woensdag den 30sten dezer, ten 10 uren, zal voor het huis van de Weduwe BOR, in de Breede Straat, door WILLEM TWEEBOOM, verkocht worden; een vierjarig welgedresseerd Ry Paard, met Zadel en toebehooren, een party Geweeren en Pistolen, benevens eenige Provisie, Meubelen, &c. &c.

Den 25sten Mei, 1821.

PUBLIEKE VERKOOPING.

OP aanstaande Dingsdag den 29sten dezer ten 10 uren, zal in het boven Pakhuis van de Heeren BING & JUTTING, voor rekening van wien het mogte aangaan, door den ondergeteekende worden verkocht, eene party Zyden, Satyne, gebloemde en andere Garnitures voor Dames kleeden, Kante Voils, Gaas, Zyden en Batiste Kleeden, Shawls, Doeken, Satyne en Zyden Linten, gecouleurd Floweel, Satyn en Zyde, Waayers, Hairpoeder, Pomade, Reukwater, Aromatieke Azyn, Zeep, Hair Schuyers, Pleete en Porceleine Inktkokers, en een aantaal dergelyke Artikelen; mede eene party Damask voor Tafellakens en Handdoeken, eenige stukken gemeen blaauw Laken, gemeene Osnabrugs, een Baal O. I. Kessersoys, eenige Balen beschadigde blaauwe Salemporis, nagemaakte *Madrasse* Doeken, Diemet, *Marseilles*, &c. &c—De condities zullen ter plaatse der verkooping worden bekend gemaakt. A. D. MEZA.

May 25, 1821.

PUBLIC VENDUE.

ON Tuesday next the 29th inst. at 10 o'clock, will be sold by the undersigned, at the upper stores of Messrs. BING & JUTTING, for account of whom it may concern, a parcel of fancy Silk, Satin, Tamboured and other Trimmings for Ladies' Dresses, Lace Veils, Gauze, Silk and Cambric Robes, Shawls, Handkerchiefs, Satins and Silk Ribbands, coloured Velvets, Satins and Silks, Fans, Hairpowder, Perfumery, Aromatic Vinegar, Pomatum, Soap, Hairbrushes, plated and China Inkstands, and a variety of other articles in the same line; further, a parcel of Damask for Table Cloths and Towelling, a few pieces of common Blue Cloth, common Osnabrugs, a bale of India Kissersoys, a few bales damaged Blue Salempores, mock Madrass Handkerchiefs, India Jeans, Quiltings, &c. &c. Terms to be made known at the time and place of sale. A. D. MEZA.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MEI.

21.	golet Rooseboom, Luydens,	Sp. kust
22.	—— Drie Zusters, Peron,	Puerto Cabello
23.	—— Las Hermanas, Evertsz,	Aruba
	bark Selly, De Pool,	Spaansche kust
24.	golet Alexandria, Coolman,	Aruba
	bark Mercurius, Walter,	St. Thomas
	—— Anthony, Dewindt,	Spaansche kust
	golet Maria, Selly,	dito en Aruba
25.	—— Maria Catharina, Danies,	Sp kust

UITGEKLAARD—MEI.

18.	bark Helena, Eltino,	Coro
	golet Elisabeth, Blanc,	St. Thomas
	—— Cornelia, *Möller*,	ditto
21.	—— Beauty, van Starckenborgh,	Sp. kust
	—— Dolfyn, Specht,	ditto
22.	—— Goede Intentie, Swynsbergh,	Aruba
23.	brik Hippomenes, Bourne,	New York
	bark Hannah Ann, Watkins	Norfolk
	golet Drie Zusters, Peron,	Sp. kust
	—— Rooseboom, Luydens,	ditto
24.	—— Gouv. van Starckenborgh, Levy,	ditto
	—— De Hoop, Albé,	Sp kust
	—— Las Hermanas, Evertsz,	Aruba
25.	—— Ida, Bartolotte,	St. Domingo

Hoewel er deze week vaartuigen van Puerto Cabello zyn aangekomen, brengen dezelve geene nadere byzonderheden mede wegens de staatkundige veranderingen, die er hebben plaats gehad in de hoofdstad van Venezuela en derzelver zeehaven. Het is toch zeer moeyelyk te verwachten, uit den staat van onrust, waarin de inwoners van Puerto Cabello zyn, dat wy van daar juiste berigten van deze gebeurtenissen kunnen ontvangen. De brieven, welke van deze plaats ontvangen zyn, melden met vertrouwen, dat Morales weldra weer meester van Caracas zal zyn, zoo hy het thans op dit oogenblik niet is; dit zou ook niet onmogelyk kunnen zyn, daar ons verhaald is geworden, dat Bermudez, na Caracas slechts een' korten tyd in bezit gehouden te hebben, deze stad weder verlaten heeft, wyl zyne magt niet groot genoeg was, om dezelve te verdedigen. Het lot dier inwoners welke met zoo veel geestdrift in de zaak van Columbia deel genomen hebben, zou zeer beklagelyk zyn, indien Morales weder in bezit van Caracas en La Guayra ware.

Het is ons eene onaangename taak weder te melden, dat er op nieuw zeven Slaven, van deze colonie, waaronder eene vrouw was, laatstleden Zondag, van de duisterheid des nachts gebruik makende, eene pooging gedaan hebben, om met een Water Pont, tot de Plantagie Braga Smith behoorende, te ontvlugten; het gelukte hen ook buiten deze haven te geraken, doch zoodra dit bekend was, werd 'sgouvernements schoener Colonist, afgevaardigd, om hen weder terug te brengen. De Colonist, naar Coro overgestoken zynde, vernam aldaar, dat zy in Lavalle waren, waarop zy allen opgevat en aan boord van dat vaartuig gebragt werden. Het schynt, dat zy, buiten de haven zynde, regt naar Coro overstaken, doch te veel in den wind houdende, kwamen zy aan in eene kleine haven, Cumarebo genaamd, en van daar wandelden zy het strand langs tot daar zy opgevat werden. De Colonist kwam hier Woensdag aan, en zy zyn thans in het Fiskalaat opgesloten, waar hun de straf voor hunne misdaad verbeidt.

No. 506. *Extract uit het Journaal, gehouden by den Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba.*

1821 Mei 22.

Is gelezen eene missive van Miguel de la Torre, Kapitein Generaal van het Expeditie Leger van de vaste Kust, in dato 23sten Maart ll. daarby aan ons suppediterende een manifest, omtrent de tegenwoordige gesteldheid op de voorzeide kust, met verzoek dat het ons gelieven moge hetzelve aan onze onderhoorigen bekend te maken.

En goedgevonden en verstaan het daarby voorgelegde manifest by deze te zenden aan 'sKonings Drukker alhier, ten einde door het inserreren van hetzelve in de Curaçaosche Courant, daaraan publiciteit te geven, wordende de voormelde 'sKonings Drukker hierby nog aangeschreven om wanneer dezelve het voorzeide manifest niet meer zal benoodigd hebben, hetzelve aan ons te retourneren.

Een afschrift dezer dispositie zal aan den voormelden 'sKonings Drukker, ten voormelden einde worden toegezonden.

De Gouverneur voormeld,

CANTZ'LAAR.

MANIFEST

Aan de inwoners van Venezuela, door den Veld Maarschalk Don Miguel de la Torre, Generaal en Chef van de expeditionaire armee van het vaste land, over de voortzetting van den oorlog.

Na de ratificatie der wapenstilstand te Truxillo, door hunne excellentien den graaf van Carthagena en Don Simon Bolivar, verwachtte men door menschelyke voorzigtigheid, dat de vrede weder haren zetel, in de uitgestrektheid van dit vasteland, zoude vestigen; dat trouwlooze driften voor de reden, geregtigheid, waarheid en alle andere vergetene of verwaarloosde deugden, zouden zwichten, en dat het droevig terugzigt van verledene ellende, tot de welsprekendste les zou kunnen verstrekken, om ons te leeren nieuwe rampen, nieuwe dwaasheden en nieuwe tydperken van tranen en bloed te vermyden.

Gelukkig zyn uit den weg geruimd de hoofd oorzaken, welke tot dien tyd aan de wereld voorgesteld werden, als eene regtvaardiging van de onlusten, die in deze landen verwekt zyn. Het was niet meer de dispotieke Ferdinand, op den troon der beide Spanjes gezeten, of een willekeurige magt, welke over het lot der Spanjaarden beschikt, het was de constituoneele Ferdinand, die vrywillig eene zulke hatelyke heerschappy weggelegd heeft, en aan de wet hare volle majesteit en kracht gegeven heeft. De alreeds over de geheele oppervlakte der aarde uitgestrekte Spaansche manarchie, was niet langer eene aaneenschakeling van slaven. De Spanjaarden waren reeds vry; zy zyn reeds ingetreden in het genot van de heerschende wetten der natuur, en hebben hunne oogen moedig opgeheven, om zoo vele verschillende volken te beschouwen, die hen voormaals met verachting bejegend hebben, en welke nu eensklaps verbaasd en verwonderd staan, over hunne verheffing, hunne vryheid en hunne kennis, welke hen met eerbied aanzien, en hun geluk benyden.

Amerika was niet meer eene hoop van vermengde colonien, onderhevig aan de grillen en driften der regeerders, die op den grooten afstand van de opperste magt hunne strafeloosheid gestigt hebben. De afstammelingen van Columbus, en het geslacht der eerste bewoners van Amerika, werden niet langer geregeerd door verschillende fondamenteele wetten; ook werden de Spanjaarden van de beide halfronden des hemels, niet anders beschouwd, dan aan eene familie behorende, die naauwelyks verkregen hadden de eeuwige en volstrekte gunst van de onschendbare regten van eigendom, van civile vryheid, en van personeele veiligheid.

Het was onder deze omstandigheden dat mynen voorganger, getrouwelyk de beslissende bevelen van den koning aanklevende, zich aan Z. E. den president van Columbia vervoegt heeft, met voorstellen voor eene verzoening, volgens de aan hem voorgeschrevene wyze, welke evenwel, niet geacht werd, om dat dezelve niet gevestigd waren op de erkenning der onafhankelykheid van zyn gouvernement, waartoe wy geene magt hadden, terwyl andere voorwaarden voor de daarstelling van eenen wapenstilstand, en voor het afvaardigen van afgezanten door de respective gouvernementen, naar het hof van Madrid, met zoodanige eisschen zy mogen oordeelen, ook niet in acht genomen werden. De onderhandelingen in de maand Augustus, te Cucuta, waren niet anders dan deze, welke sedert dien tyd aan de geheele wereld bekend gemaakt zyn.

De door mynen voorganger billyk gevoede hoop, om de reeds lang verlorene rust en vrede binnen deze territorien te herstellen, is verdwenen, geene andere toevlugt was hem overgebleven dan zich zelf tot den stryd te bereiden, maar toen er orders gegeven waren, aan alle de troepen, die zich reeds in beweging gezet hadden tot den aanval, vervoegde zich Z. E. de president officieellyk op den 21sten van de maand September van Cucuta aan hem, met uitnodiging om in nieuwe onderhandelingen van eene vreedzamer natuur te treden, terwyl onder schoon schynende voorwendsels, deze laatste zyne troepen liet aanrukken, en hierdoor tegenstrydig met het doel door hem voorgesteld, handelde.

Myn voorganger was echter gehouden, de bevelen van Z. M. als zynen eersten pligt te gehoorzamen; geene middelen moesten over het hoofd gezien worden, welke strekken konden, om het geluk van dit land te herstellen, hetwelke hetzelve verloren heeft, en dit was zynen eersten wensch, van hier, de ontmoeting, die te Truxillo plaats had, en welke niet plaats had om over de vrede te handelen, maar alleenlyk om den oorlog op te schorten, terwyl er afgezanten van Z. E naar Madrid zouden vertrekken, om aldaar hunne eisschen en aanspraken aan het opper gouvernement van het volk voor te leggen, dat alleen daarop beslissend uitspraak konde doen.

Z. E. wist wel dat myn voorganger niet bekleed was met dat vermogen, en het was onder de verzekering van dat grondbeginsel dat de wapenstilstand bevestigd werd, welke sluiting voldoende was, om deze daden terstond te bevestigen.

Niet lang naderhand vertrok myn voorganger naar Europa, en ik nam by besluit van den koning, het bevel over dit heldhaftige leger. Myne eerste zorgen waren, om niet in het minst van Z. M.'s wil, noch van die lyn van opregtheid, edelmoedigheid, en trouw, welke hy standvastiglyk doorgeloopen heeft, af te wyken; maar zwarigheden, welke ook zouden kunnen ontstaan, zoo lang dezelven niet schadelyk waren, aan het cieraad en waardigheid van het volk, op te offeren aan hunnen wil en het welvaart van dit volk. Boven al heb ik my heiliglyk en onschendelyk verbonden, om zelfs niet het onbeduidelykste gedeelte van dit traktaat te bekorten, en de publieke zaken stonden al dus, toen Z. E. de president de volgende brief aan mynen voorganger reeds op deszelfs weg naar Europa schreef.

(Het vervolg hierna.)

Men heeft alhier een Londensch dagblad, de Traveller, van den 9den April, ontvangen; door den aankomst van de bark Mercurius, van St. Thomas. Hetzelve behelst eenige latere en gewigtige tydingen van het vaste land van Europa. De geroemde constitutioneele onafhankelykheid van Napels bestaat niet meer. De Oostenrykers hebben op den 24sten Maart bezit van die hoofdstad genomen, zonder eenige wederstand te ontmoeten. Generaal Frimont, de opperbevelhebber van de Oostenryksche armee, trok de stad binnen, met zynen staf, aan het hoofd van 7000 man. Het volk bleef stille aanschouwers van dit schouwspel, en scheen geen ander belang te hebben, in den optogt dezer ruitery, dan die, welke door de nieuwigheid derzelve veroorzaakt werd. Eenige oude vrouwen en kinderen, schreeuwden uit in de straat van Toledo *leve de koning*, en eenige der koningsgezinden en tegenpartyders der constitutie verschenen op de balkons en wuifden met hunne zak doeken. De Oostenrykers verklaarden, dat zy alleenlyk als vrienden binnen trokken, doch men zag het schynschoone voorwendsel zeer gemakkelyk door. De straten en wegen, door welke de Oostenrykers gegaan zyn, waren buiten gewoon ledig, en eene diepe droefheid stond op het gelaat der inwoners. Toen generaal Frimont, en zynen staf voorby het paleis van den prins regent ging, verschenen Z. K. H. en familie op het balkon, en ontvingen de invallers met buigingen an grimlagchen. Het zoude welvoegelyker voor den prins regent geweest zyn, na de plechtige verzekeringen die hy aan het volk deed, om ten minste dien dag verscholen te zyn gebleven. Het volk klaagt luid keels over het verraad van hunne generaals, en verklaart openlyk dat zy hun land verkocht hebben.

Het volgende is het uittreksel van een' brief, gedagteekend Napels, den 25sten Maart.

"De eerste Oostenrykers die ik gezien heb, waren twee dragonders; zy gingen door de straat Toledo, vroeg in den morgen, een hunner droeg een stok, op de wyze als men een ontblootе sabel draagt: hy scheen door zyn lagchend gezigt te willen zeggen—een stok is voldoende om de Napolitanen te bevegten. Het leger gelyk gy weet, bood geen tegenstand. Pepe zeide, dat de militie een vuur van zeven uren uitgehouden heeft; maar men gelooft, dat zy toen niet in het bereik der schoten waren. Byna elk Napolitaan dien ik gezien heb, was over zyn land beschaamd. Zy zullen het voorwerp van belagching voor de wereld zyn, niemand zal medelyden met hen

hebben. Elk een zegt, dat een volk van zulk een karakter, geene constitutie verdient. Alle de fortressen te Napels, behalven eene, zyn door Oostenrykers bezet, en alle de Napolitaansche troepen zullen afgedankt worden, uitgezonderd de lyfwacht, en eenige artillerie regimenten.—Eenige dagen voor dat de Oostenrykers ingerukt zyn, bragt de lyfwacht de stad geheel in oproer, door op het volk te schieten. Zy doodden vier of vyf personen, niemand wist waarom zy dit deden; maar vele gelooven, dat zy er voor betaald waren, op dat de Oostenrykers des te meer voorwendzel zouden hebben, binnen te komen, om orde te stellen. Men kan te Napels alles met geld verrigten. Elk een gelooft, dat Carascosa, Pilangirie, Ambrosio, &c., zich hebben laten omkoopen, om de onafhankelykheid van hun land te verraden. Ik stelde eens zeer veel belang in de zaak van de Napolitanen, maar zy hebben op zulk eene wyze gehandeld, dat het my zeer weinig schelen kan, wat van hen zal worden, want ik geloof, dat zy alleenlyk tot slaven geschikt zyn."

Er hebben staatkundige veranderingen door geheel Italie plaats gehad. Piedmont, Genua, en Turin, hebben zich voor de constitutie verklaard. In de laatste plaats, heeft men eene provisioneele Junta verkozen, welke zoo men zegt, het volkomen vertrouwen der inwoners bezit, beide civile en militaire. De prins de Carignano, onttrok zich heimelyk van Turin, zonder met zyne minister te beraadslagen, en sloeg den weg in naar de noordelyke frontieren, om zoo men veronderstelde, eenige voorwaarden met den graaf de Genovere aantegaan. Men berigtte dat men gepoogd had, om eene bemiddeling tusschen den koning en de Piedmontezen te openen, door middel van den Rusisschen ambassadeur, den graaf Moncenego. Indien men hierin niet slaagt, kunnen de Piedmontezen op eene geregelde magt van 80,000 mannen, en 150,000 militie staat maken, om hunne nieuwe staatkundige verandering van gouvernement te verdedigen.

De gouverneur van Genua heeft eene proclamatie laten uitgaan, tegenstrydig den wensch van het volk; toen zy vergaderd waren om eene verklaring te eisschen, gaf hy bevel om twee stukken geschut, welke op het bastion van de stad stonden, en met schroot geladen waren, op hen afteschieten, waardoor zeven personen gedood, en een aantal zwaar gewond werden. Het woedend gemeen maakte zich terstond meester van zyn persoon, en zoude daarop op denzelfden plaats eene razende wraak genomen hebben, ware hy niet uit hunne handen gered, door de nationale wacht. Het geschreeuw was "weg met de vyanden van de constitutie." "De gouverneur *á morte*." Z. E. zit zedert dien tyd gevangen op het hertogelyke paleis; en waarschynelyk wacht hy op de order van de Junta van Turin, aan welke een verhaal van het geheele geval is toegezonden.

MISNOEGEN IN PRUISSEN.

Londen den 9den April.—Byzondere brieven, door de Hamburgsche brievenmaal van den 2den dezer, melden, dat men niet twyffelt, of de koning van Pruissen zal verpligt zyn, om strenge maatregelen te gebruiken, ten einde het misnoegen van zyne onderdanen tegen te gaan. Het tegenwoordige leger van Pruissen wordt gerekend tusschen 70 en 80,000 man groot te zyn; en het is zeker, dat het hof van Berlyn genoodzaakt is, om het tot 100,000 man te brengen.

Wy hebben dezen morgen Hollandsche en Vlaamsche brievenmalen ontvangen. De geest van vryheid, welke door geheel Europa heerscht en de gebeurtenissen, die onlangs in Italien plaats hebben gehad, schynen een' diepen indruk op sommige van de kleine Duitsche mogenheden gemaakt te hebben. In Hessen Cassel begint de hervorming, en in Hessel Darmstadt zyn de belastingen verminderd. De overige tydingen, die men met dezen brievenmaal ontvangen heeft, zyn belangryk. Volgens berigten uit Weenen zal het heilige verbond Italien binnen kort met hunne zwermen springhanen doen overstroomen

Een ministreel nieuwspapier geeft het volgende als een uittreksel uit een' brief van Parys, gedagteekend den 4den dezer:—"De aankomst van graaf Nesselrode heeft geheel Parys in oproer gebragt. Hy komt met een verslag van den keizer van Rusland, om een leger van 100-000 of 200,000, volgens omstandigheden, door Frankryk naar Spanje te laten optrekken; van hetzelve zullen 40,000 in Frankryk blyven, en verplaats worden met een gelyk getal Fransche troepen, voor den Spaanschen veldtogt."

Weenen den 24sten Maart.—De militaire uitrustingen zyn binnen weinige dagen op eene buitengewone wyze vergoot geworden. Meer dan 40,000 versche troepen hebben reeds bevel gekregen, om naar Italien optetrekken; en alle de korpsen van het Oostenrykssche leger zullen, zoo spoedig als mogelyk, in beweging gebragt worden: onze vorst heeft besloten, om den oorlog zonder uitstel ten einde te brengen. In minder dan drie weken zullen wy boven de 150,000 man in Italien hebben, boven die welke er thans zyn, en welke ook door Russische troepen zullen versterkt worden.

Augsburg den 27sten Maart.—Een Russische officier, die van Bucharest vertrokken is, is te Weenen aangekomen; aldaar heeft men een berigt uitgestrooid, dat er een opstand te Jassy uitgebroken is, en dat Moldavien en Walachien Rusland om bescherming verzocht hebben.

Parys, 4den April.—De fabrikeurs en voortplanters van ontrustende tydingen, zyn te Toulouse niet minder werkzaam geweest, dan in de andere steden van Frankryk. Op den 29sten te vyf uren in den morgen, heeft men een driekleurige vlag, aan eene der lampen van Pont St. Cyprian gebonden gevonden. De majoor heeft dezelve dadelyk laten neer halen. Deze oproerige daad, welke begaan is in de duisterheid des nachts, diende slechts, om de verontwaardiging van het kleinen getal persoonen, die te dien tyd op deze plaats waren, gaande te maken.

There have been arrivals this week from Puerto Cabello, but they add very little intelligence to that which we gave in our last relative to the political change that has taken place in the capital of Venezuela and its sea-port. Indeed from the agitated state of public feeling, which must exist in Puerto Cabello at this moment, we cannot expect to ascertain with any degree of precision the truth of passing events in that quarter. The letters that have been received, speak with confidence, of general Morales immediately retaking Caracas, if he has not already done so. Indeed, if we are right informed, he may enter the capital without being obliged to fire a shot, for it is stated that general Bermudez remained in it with his troops but a very short time after it fell into his hands, probably on account of the very inadequate force he had with him, to hazard an engagement with the Spanish commander. We sincerely pity the lot of the unfortunate persons who may be found in Caracas and La Guyra, if Morales again takes possession of these places, and particularly those who may have given their countenance to the Columbians.

It is our painful duty again to state that several ill-advised slaves of this colony made another attempt on Sunday last to elope from their owners. Seven in number, among whom was one female, took possession of a water punt belonging to the plantation Braga Smit, and aided by the darkness of the night, succeeded in getting out of the harbour. On its being discovered that they had made their escape, the government schooner Colonist was dispatched in quest of them, and having fortunately stretched over to Coro, it was ascertained that they were in La Valle, and shortly after the whole were apprehended, and secured on board the Colonist. It seems that on getting clear of this harbour, they steered direct for Coro, but having kept the punt too much up in the wind, they reached a small port called Camarebo, and from thence walked along the coast to the place where they were discovered. The Colonist arrived with them on Wednesday, and they are now lodged in the Fiscalat to await the punishment due to their offence.

Extract of a letter dated Maracaybo, 29th April, 1821.

" Yesterday 2000 men marched for Coro, independent of the battalion of rifles which is momently expected to join the former and proceed thence to Caracas. These troops are extremely well disciplined and eager for the fray, so that they will traverse the whole of the territory until the Vallies of Aragua, without firing a shot.

" Bolivar ordered back 1000 men who had been sent to reinforce his army: a signal proof of his portentous strength.

" The 1000 riflers above mentioned, arrived here from St. Martha by two different channels, one half by water and the other half by land, through Gragira, where it met, and routed the band of Gomes, who fled with great loss; in this engagement we have lost two privates and one officer.

" The vessel reported to have been run aground in the lagoon, is an English merchantman, chartered to convey the troops, but every article on board has been saved."

A London paper (The Traveller) of the 9th April, has reached us by the sloop Mercury, from St. Thomas. It contains some late and interesting news from the continent of Europe. The boasted constitutional independence of Naples is no more, the Austrians having taken possession of the capital on the 24th of March, without being obliged to strike a blow. General Frimont, the Austrian commander in chief entered the city with his staff at the head of 7000. The people remained quiet spectators of the scene, and appeared to take no other interest in the cavalcade than that which its novelty inspired. A few old women and children cried out in the great street of Toledo "*Viva il Re*" and a few of the royalist and anti-constitutional party appeared on the balconies and waved their handkerchiefs. The Austrians declared that they only entered as friends, but the insulting pretext was easily seen through. The streets and roads through which the Austrians passed were more than usually deserted, and a sullen gloom pervaded the countenances of the inhabitants. As general Frimont and his staff passed the prince regent's palace, his royal highness, together with his family, appeared at the balcony, and received the invaders with bows and smiles. It would have been more decent, after the protestations the prince made to the nation to have remained concealed, at least for that day. The people loudly complained of the treachery of their generals, and openly declared that they had sold their country.

The following is an extract of a letter, dated Naples, March 25:—

" The first Austrians I saw were two dragoons: they passed through the Toledo early in the morning, one of them carrying a stick as they carry their swords when drawn: he seemed by his waggish look to say—a stick is sufficient to fight the Neapolitans. The army, as you know, made no resistance. Gen. Pepe said the militia kept up a fire of seven hours; but it is generally believed they were not then within shot. Almost every Neapolitan I have seen is ashamed of his country. They will be laughing stocks of the world: no person pities them.—Every one says a people of such a character does not deserve a Constitution. All the fortresses at Naples, except one, are garrisoned by Austrians; and it is said all the troops are to be disbanded, except the guards and some artillery regiments. The guards, some days before the Austrians entered, put the town in a good deal of bustle, by firing upon the people. They killed four or five. No person can say why they did it; but many believe they were paid for it, that the Austrians might have the better pretence for entering, to keep order. From all accounts, any thing could be done at Naples with money. Every person believes that Carascosa, Pilangieri, Ambrosio, &c, sold themselves to betray the independence of their country.—I was once very hearty in the cause of the Neapolitans; but they have acted in such a manner that I care very little what becomes of them; for I believe they are fit only to be slaves."

Political changes prevail throughout Italy.—Piedmont, Genoa, and Turin had declared themselves in favor of a constitutional form of government. A provisional Junta had been elected in the latter place, which is said to enjoy the entire confidence of the inhabitants both civil and military. The prince di Carignano withdrew himself secretly from Turin without consulting his ministers, and had taken the route to the northern frontier, it is supposed to make some proposition to the duke di Genovese. It is stated that an attempt had been made to commence a mediation between the king and the Piedmontese, by means of the Russian ambassador count Moncenego. If this attempt fails the Piedmontese reckon on a regular force of 80,000 men and 150,000 militia to defend their new political system of government.

The governor of Genoa had issued a proclamation inimical to the wishes of the people, and when they assembled to demand an explanation, he ordered two pieces of cannon, which had been placed on the wall of the city, loaded with grape shot, to be fired on them, by which six or seven persons lost their lives, and a number were severely wounded. The infuriated mob instantly made themselves masters of his person, and would have taken signal vengeance on him on the spot, had he not been rescued from their hands by the national guard. The cry was "Down with the enemies of the constitution"—"The governor *á morte*." His excellency has since been confined in the ducal palace, and probably awaits the orders of the Junta of Turin, to whom an account of the whole transaction had been sent,

DISCONTENT IN PRUSSIA.

London, April 9.—The private letters by the Hamburgh Mail to the 2d inst. state, that there is little doubt that the king of Prussia will be obliged to resort to some extreme measures to controul the discontent of his subjects. The standing army of Prussia is calculated to amount to between 70 and 80,000 men: and it is asserted that the cabinet of Berlin has found it necessary to take measures so far to augment it as to raise it to 100,000 men.

A private communication of a late date from Flanders also speaks of the prevalence of dissatisfaction throughout the Netherlands. In consequence of this account, exaggerated reports prevailed to-day in the city. There is, however, no truth in the statement of insurrectionary movements actually having taken place in the neighbourhood of Gent and Brussels.

We received Dutch and Flanders mails this morning, bringing the following intelligence.—The spirit of liberty which prevails throughout Europe, and the events which have lately occurred in Italy, seem to be making a suitable impression on some of the small German sovereigns. In Hesse Cassel reform is, at least, commencing, and in Hesse Darmstadt the taxes are to be reduced. The other news received by these mails is also interesting. According to accounts from Vienna, the Holy Alliance will shortly have Italy swarming with their "locusts."

A ministerial paper gives the following as an extract of a letter from Paris, dated the 4th inst.:—"The arrival of count Nesselrode has put all Paris in an uproar. He comes with a proposal from the emperor of Russia to suffer the passage of a Russian army of 100 000 or 200,000, according to circumstances, through France to Spain, of which a certain number, some say 40,000, shall rest in France, and be replaced by an equal number of French troops, for the Spanish campaign."

Vienna, March 24.—The military armaments have been increased within these few days in an extraordinary manner. Above 40,000 fresh troops have already received orders to proceed to Italy; and all the corps of the Austrian army are to be put in motion as speedily as possible; our sovereign is resolved to finish the war without delay. In less than three weeks we shall have above 150,000 more men in Italy, which will be reinforced also by Russian troops.

Augsburg, March 27.—A Russian officer coming express from Bucharest has passed through Vienna, where a report had been spread that an insurrection had broken out at Jassy, and that Moldavia and Walachia had asked the protection of Russia.

Paris, April 4.—The fabricators and propagators of alarming news have been not less active at Toulouse than in the other important towns of France. On the 29th ult. at five in the morning, a tri coloured flag was found attached to one of the lamps of Pont St. Cyprian. The mayor caused it to be immediately taken down. This seditious act, committed in the obscurity of the night, served only to excite the indignation of the small number of persons who were at the time on the spot.

MANIFESTO

Of Field Marshall Don Miguel La Torre, on the causes which led to the breaking of the Armistice, and to the renewal of the war in Venezuela.

(*Continued from our last.*)

[The letter of general La Torre to general Bolivar, is dated Caracas, 23d February, 1821, which after expressing a due sense of the very handsome manner in which Don Antonio van Halen, the bearer of his despatch, was treated by general B. and all the republican officers; and after approving of the appointment of Messrs. Echeveiria and Revenga, as commissioners on the part of the Independent government to repair to Spain, anticipating the twilight of the happy day which is going to shine bright on Venezuela, runs thus.]

"I have now only to expect, that Y. E. as a proof of the sincere sentiments which animate you towards the fulfilment of the armistice, so very religiously observed by me as a precursor to the pacification, will be pleased to direct general Urdaneta, to evacuate the city of Maracaybo, which he has so far garrisoned in open defiance of a treaty we have sworn punctually to adhere to, until we agree to recommence hostilities, leaving that place in the mean time to provide for its own administration, as may appear most advisable to its inhabitants. I question not but said general will do so, in virtue of a despatch which I have this day transmitted to him, yet think not your interference to this effect unreasonable, in order to preclude an interruption of the harmony so happily begun."

The despatches sent to me by general Urdaneta and alluded to in his late official letter, are as follows:

[Here follows a letter from general Bolivar to general La Torre, dated Bogota, 25th January, 1821, wherein, after lavishing high praises on the latter, and on Morillo, he states.]

"General Morillo has promised to employ his authority in his native country, *in behalf of Columbia*; and I have no doubt but he will be punctual in so doing.

"I am happy to learn the arrival of Messrs. Sartorio and Espelius, appointed by H. M. to set an end to our sorrowful and warlike duties.

"I have, therefore, commissioned Messrs. Revenga and Echeveria as the plenipotentiaries of Colombia at the court of Madrid, whose mission, I trust, you will regard as your own.

"These same gentlemen are equally recommended to establish and conclude with Y. E. or the Spanish commissioners Messrs. Sartorio and Espelius, a new arrangement respecting a future armistice, which to me seems indispensable, and without which our absolute ruin is inevitable, unless the just and necessary measures be adopted, which by means of this mission I propose for the attainment of the armistice and a peace."

(Next follows another letter, dated as the preceding one, from the same to the same, which in substance runs thus:—)

"I approve your non-admitting my proposal respecting the establishment of a battalion at Barinas; but with what keen regret I am going to speak to you on the subject of the new armistice which we are about to enter into—believe me, we are on the brink of ruin, unless we embrace the measures I propose; the army of Barinas will perish if it be not during this winter withdrawn thence. You well know how baneful that climate is to the inhabitants of these provinces, and you know too, that if we disband them here, they will necessarily retire to their homes, so that we shall be obliged to levy bodies of recruits who will not hereafter answer our purpose. *An equal diminution of forces by us both, alone*, can render the armistice tolerable, and to this end we must, indeed unavoidably resort.

"Again: from England and Gibraltar we are constantly warned by very respectable individuals, that the Spanish government aims at nothing else than to gain time, the better to prosecute the war hereafter, in other words, to gain time, in order to send out fresh troops. You may from one moment to the other receive a re-inforcement of 8 or 10.000 men, if our differences be not terminated, which very probably will be the case, as no one has hitherto even by way of conversation, hinted, that we shall be acknowledged as a nation; while many have assured us of the invincible opposition thereto existing, on the part of the Spanish government. Under such circumstances, what benefit do we derive from the armistice? On the contrary, have we not reason to apprehend its effect? Suppose for a minute that yourself and the commissioners succeed in persuading me that no just ground for fear exists, but will I be able to communicate the same persuasion to all our people, troops and officers? Do not these men perceive a thousand disadvantages in our state of inaction? Do not they perceive that we could reap most infinite fruits in the south? Do not they perceive that we are unprofitable destroyed by the coast? And do they not, on the other hand, see all the advantages which you are deriving? Do they not see our eastern troops perish by hunger? Do they not see the troops of Apure carried away by the climate, the scourge of the Britons and the Granadians? Is not this department extenuated by so many sacrifices? And what indemnification do we receive for all this? By the armistice we have lost territory. Carthagena is supplied with provisions, and Maracaybo gains in all. Our navy is decaying, while your commerce breathes without our privateers. All this is seen, and felt, and suffered. Consequently, if you do not deliver to us, as a kind of compensation the remainder of the provinces of Cumana, Maracaybo and Rio de la Hacha, I will not vouch to withhold the universal clamour of my companions in arms and fellow-citizens.

"Believe me, my friend, that few there are who anticipate peace; while the chief part, if they put up with the armistice, it is out of a blind deference for the proceedings of government; but every thing has its limit, and in popular governments nothing is certain, because the march of the people is sometimes variable and even blind.

"Adieu, my dear general, do your utmost with the commissioners in order that by means of their interposition, the new armistice may be brought to effect; otherwise I much fear either our ruin, or a rapture between us.

"Congress on the other hand, is not much satisfied with the present suspension of hostilities, all its members having direct news from Europe, of what is there reported, respecting the continuation of the war hereafter; and nothing but the possession of Maracaybo, for its external communications, would be able to render this new sacrifice tolerable.

"BOLIVAR."

[Here follows Bolivar's answer to the commissioners Sartorio and Espelius, repeating the terms whereon the armistice ought to be prorogued, as already expounded to gen. LaTorre; and a reply to the despatch of Messrs. Tomas Urrecha and Juan Barry.]

I acknowledge to the whole world with the frankness which characterizes me, that I again and again read over those captious documents, injurious to my honor and to my most sacred rights; and how did the perusal thereof astound me! and what other impressions than these could they make on my feelings? I was reading from the letters of H. E. the president, that my predecessor had assured him at Santa Anna, that he proceeded to the court of Madrid, to employ his good offices there for the felicity of *Columbia*, though I witnessed the interview, I only heard my predecessor swear to H. E. the president, and to all those present, that he would not remit his exertions in procuring to *the people of Venezuela* their long lost happiness: a trifling difference of words, it is true, but which alters considerably the meaning intended.

I was reading that H. E. the president invites me to a new armistice, which he looked upon as inevitable, by the necessary delay produced by the final resolutions, which are to flow from the conferences and claims of his commissioners at the court of Madrid; while at the same time, descanting on the sufferings and evils endured by his army in the countries which it occupied, in consequence of the treaty of Truxillo, he summoned me to deliver up to him Rio de la Hacha, Cumana, Maracaybo, and to diminish the number of my troops. Human intellect, I thought, would not be able to conceive whence sprung such a demand, which could only properly be made after a great victory, and by a triumphant army of a much superior force.

I was reading that H. E. the president, firmly and justly convinced that the commissioners of H. M. were not invested with faculties to conclude definitively a peace on the principle required at Cucuta in August last, despatched Messrs. Revenga and Echeveria, as plenipotentiaries to the supreme government, in order to terminate so important a business there; and this frank, necessary, and consistent step appeared to me as a singular contrast with those on which I had built my former belief. Any now, the peace of Venezuela was my sole object, which was sufficient to hush all further suspicions to exact a fulfilment of the orders of the king, and to make me persevere, before the eyes of the world, directed on me, in that march of frankness and good faith, which I had sincerely undertaken.

In the mean time Mess. Revenga and Echeverria arrived in this capital, and commenced their necessary conferences for the new armistice proposed by H. E. the president; and found in our conduct that of freemen, belonging to a great nation, and to a free, generous and frank people.

Under these circumstances I received the folling official communication from general Bolivar.

LATEST FROM SOUTH AMERICA.

New York, April 2.—Com. Hardy was to sail for Monte Video, the latter end of January for the Pacific, in the Superb 74, accompanied by the Creole frigate. A French squadron had gone round some time before, and com. Hardy followed to see what they were about. The state of Buenos Ayres was very unsettled; no union or concord among the provinces, on the contrary much jealousy existing. A congress was to be held at Cordova, the latter end of January, for the purpose of forming some general government, but most of the deputies had refused to go on account of the personal danger they would be exposed to, from the caprice of the multitude. The governor of Buenos Ayres was absent in the interior, prosecuting a war against the indians, who had been very troublesome of late. They had plundered some villages, ravishing and carrying off the women.

Artigas was at Paraguay; he sought refuge with the governor after being completely defeated by the Portuguese and gen. Ramirez.—He was treated very handsomely by Francis, (the governor of Paraguay) and it is supposed he would continued to be respected.

April 13.—The following is a letter from an intelligent Englishman, to his friend in this city. It contains a more detailed view of the attack on the Macedonian's boat, and of the operations of lord Cochrane, than any yet received; together with some remarks on Spanish affairs. Altogether it is of considerable interest.

Callao, Nov. 10, 1820.—What we have been so long looking for, has at length taken place. We have had a severe rumpus with the Spaniards, and all the English have had to seek refuge on board ship. You will, no doubt have a variety of accounts of the transactions here, and of course exaggerated ones; I will endeavour to give you the heads of the circumstances, and on their correctness you may depend. For some time past the Patriot squadron has been in Calleo, just out of reach of the guns of the batteries, while San Martin has been landing his troops a few leagues from the city. You can well conceive our situation was an unpleasant one, and attended with considerable danger. All business was at a stand, and each man seemed afraid of his neighbour; but Cochrane has executed a manœuvre that has confounded the Spaniards, and brought vengeance on our heads; and I do not much wonder at it, seeing, as they must do, all the mischief is brought on them by our nation. On Sunday night, Nov. 5, Cochrane came into the harbour with 4 or 5 boats, and cut out a fine Spanish frigate, though she was placed in a situation that I should have thought it totally impossible for any man on earth to injure her, but Cochrane thought otherwise, and has performed the most gallant exploit I think I ever heard of. The Esmerelda lay moored in a line of other men of war, behind a strong loom, and protected by all the batteries of Callao, which are immensely strong; and all the neutral ships were ordered to lay *behind* them. This seems the circumstances that induced his lordship to try the experiment, for his boats were amongst our shipping, and actually along side, before the Spaniards had any knowledge of his intention. He, himself, being the first man on the frigate's deck, in an instant all was confusion and uproar. The Spaniards fought like devils; every deck was defended, and Cochrane and his officers were several times surrounded, cutting and hacking in all directions. All this was seen from our ship's deck; indeed, we could hear the English sailors swearing, and the Spaniards, some hallooing Vive le Patria, and others, Vive el Rey. But the situation of neutrals soon became as unpleasant as the Spanish frigate; for the moment she was taken possession of, all the ships and batteries opened upon her and us indiscriminately. The Macedonian and Hyperion frigates are lying here; they both got a peppering; all cables were cut, and the ships got out as fast as possible, and Cochrane brought his prize out, right in the midst of our shipping. This manœuvre of his screened him in a degree from his enemy, and he got safe off with his frigate. But here comes the tragic part of the tale. The Macedonian's boat went on shore, as usual, to market; she had scarcely got to the wharf, when, dreadful to relate, these ruffians of Spaniards deliberately fired into her, killing and wounding nearly the whole boat's crew. This dreadful act was only the commencement of a general massacre of all English and Americans on shore and we have every reason to believe they have been too successful in carrying it into effect.—Our situation in Lima was deplorable enough: every Spaniard denounced vengeance on our heads, and our retreat to the shipping was cut off; for to show our noses in Callao would have been certain death. Captain Downs, of the Macedonian, happened unfortunately to be at Lima, and he in particular was marked out to be sacrificed, giving, as a reason for it, that his ship had assisted Cochrane in cutting out the Esmaralda; but this was quite unfounded, and only to hide their own bad management and cowardice. I and most other foreigners repaired to the captain's house, and, collecting what arms we could, remained in it all day, the vice king promising us a guard to see us to our vessels next day. Accordingly, on the 7th, we all assembled, English and Americans, armed up to the teeth, and commenced our march to the sea side; not to Callao, but took a circuitous march to a small Indian fishing village, where we were told our boats would be in readiness to take us off. We were under considerable trepidation during our journey, for the king had not sent the soldiers he promised, giving as a reason that, from the inflamed state of the populace, the sight of a body of troops, conducting us down, would be attended with considerable danger in these revolutionary times; but he sent an officer of rank, whose appearance, alone, was to be our protection.

After sundry frights and detentions, we got on board on the 8th. Yesterday morning another insult was offered to the American flag: a schooner, called the Rampart, of Baltimore, had permission to go in and take in her cargo; she had scarcely got well in their power, than all guns from the ships and batteries opened on her. The captain, finding they were determined to sink his vessel, took his crew in the boat and went on board the Macedonian, the shot flying round him in all directions; and shortly after he left the schooner, she sunk to the waters edge, but being light she sunk no further. This happened in open day, and in sight of all of us; so I think we shall soon hear of a war with brother Jonathan. We all here think the royal cause is desperate. San Martin is in the neighbourhood of Lima, with a fine army, and the people here are all patriots!